

Hebreeën 4 **Zijn rust binnen gaan**

1 Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, terwijl de belofte om in Zijn rust binnen te gaan nog van kracht is.

Voor ons betekent het tot Zijn rust binnengaan, dat wij tot rust komen van onze (eigen) werken, zoals in vers 10 staat:

10 Want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

2 Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen. Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

Een goede, blijde boodschap werd aan het volk verkondigd o.a. door Jozua en Kaleb, toen zij met de andere verspieters terugkeerden van hun tocht. Zij zeiden tot het volk (Num. 14:7 en verder):

Het land, waar wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een bijzonder goed land. Als de Heere ons genezen is, zal Hij ons in dat land brengen en zal Hij het ons geven, een land dat overvloedig van melk en honing..

Alleen, kom tegen de Heere niet in opstand, en u, wees niet bevreesd voor de bevolking van het land, want zij zijn ons tot voedsel, hun schaduw is van hen geweken, en de Heere is met ons. Wees niet bevreesd voor hen!

Tien van de verspieters vertrouwen op hun vijf zintuigen en hun eigen kracht. Hun conclusie staat in Numeri 13:31b en verder:

Wij kunnen tegen dat volk niet optrekken, want het is sterker dan wij.

Verder zeiden zij in vers 33:

Wij hebben er ook reuzen gezien, nakomelingen van

Enak, afkomstig van de reuzen. Wij waren in onze eigen ogen als sprinkhanen, en zo waren wij ook in hun ogen.

3 Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, zoals Hij gezegd heeft:

Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Mijn rust zullen zij niet binnengaan! En dat terwijl Zijn werken al sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn.

De tien andere verspieders hielden rekening met hun eigen kracht en mogelijkheden en volgden hun zintuigen. Ze kwamen niet tot geloof.

Het volk geloofde de woorden van deze tien verspieders en geloofden niet in de woorden, die Jozua en Kaleb spraken. Ze wilden hen zelfs stenigen.

Na alle gebeurtenissen in de woestijn, waarin het volk God niet geloofde, zwoer God bij Zichzelf (Num. 14:21/23):

Echter, zo waar Ik leef, de hele aarde zal met de heerlijkheid van de Heere vervuld worden!

Want al de mannen die Mijn heerlijkheid gezien hebben en Mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, en die Mij nu al tien keer op de proef gesteld hebben en niet naar Mijn stem hebben geluisterd, zij zullen het land dat Ik hun vaders gezwoeren heb, niet zien!

Ja. Geen van allen, die Mij verworpen hebben, zullen het zien.

4 Want Hij heeft ergens over de zevende dag als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust.

Het Hebr. werkwoord sjabat betekent: rusten, rust genieten, ophouden met iets. Op de geestelijke sabbat houdt men op met zijn eigen werken. Immers, de sabbat is een schaduw, terwijl de

werkelijkheid Christus is. (Col. 2 :16).

God sprak tot David in 1 Kron. 22:9 Zie, een zoon zal u geboren worden; die zal een man van rust zijn. De naam Salomo betekent dan ook: vredig, rustig.

Salomo, de zoon van David, is een type van Jezus Christus. Hij, Jezus, is de Man van rust en een Man die rust wil geven.

Dat lezen wij in Math. 11:28 waar staat:

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

Men wordt *vermoeid en belast* door het houden van wetjes en regeltjes als uiterlijke godsdienstvorm.

Men wordt ook vermoeid en belast als men vanuit zijn eigen kracht, vanuit de natuurlijke mens, God wil dienen.

Dat is een zwaar juk maar Jezus nodigt al die mensen uit om tot

Hem te komen want Hij wil rust geven.

Hij biedt hen een ander juk aan, dat niet zwaar is maar zacht en licht. Hij zegt immers in vers Math. 11:29

Neemt mijn juk op u en leer van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel. Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Wat is dan het juk van Jezus? Het wordt door Hem genoemd in Lucas 9:23 waar staat:

Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen.

Dat juk is zacht en licht. Het wordt zwaar als wij andere mensen willen veranderen en de wereld om ons heen willen verbeteren.

Wij mogen dit juk van Jezus, wat zacht en licht is, op ons nemen en wij worden door Hem

uitgenodigd, om van Hem te leren. Hij is zachtmoedig en nederig van hart en die deugden mogen ook wij van Hem leren.

Dit is dus een woord voor discipelen want dat zijn leerlingen. Hij zegt immers: leer van Mij.

Dan krijgen we rust voor onze zielen zoals Jezus zei: ... *en u zult rust vinden voor uw ziel.*

In de ziel van een mens kan het soms zo woelen om dat wat anderen doen en zeggen. Wij krijgen rust als we ophouden om anderen te willen veranderen.

Wij mogen van Jezus zachtmoedigheid en nederigheid leren.

Hebr. 4:5 En op deze plaats opnieuw: Zij zullen Mijn rust niet binnengaan!

De schrijver van de Hebreeën brief wil aantonen, dat er buiten de sabbat – de zevende dag – nog een andere dag is dat wij zijn rust kunnen binnengaan.

6 Omdat dus het feit blijft dat sommigen deze rust binnengaan, en dat zij aan wie het Evangelie eerst verkondigd was, niet binnengegaan zijn vanwege hun ongehoorzaamheid,

7 Bepaalt Hij opnieuw een zekere dag, namelijk heden, wanneer Hij zo lange tijd daarna door David zegt: Heden, als u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet.

Die nieuwe rustdag is heden, vandaag, nu. Heden naar Zijn stem horen en het Woord met een gelovig hart aannemen.

8 Want als Jozua hen al in de rust gebracht had, zou God daarna niet gesproken hebben over een andere dag.

9 Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God.

Die sabbatsrust wordt weergegeven in vers 10. Dat vers begint dan ook met ... want.

10 Want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

Tot rust komen van onze werken betekent niet, dat we dan onwerkzaam zouden zijn. Nee, we zijn dan werkzaam in het geloof.

We rusten dan van onze eigen werken en dat zijn b.v. werken, om door de mensen opgemerkt te worden zoals Jezus sprak in Matt. 6:1

Wees op uw hoede dat u uw liefdegave niet geeft in tegenwoordigheid van de mensen om door hen gezien te worden; anders hebt u geen loon bij uw Vader, Die in de hemelen is.

Wanneer b.v. een vrouw wekelijks de woonkamer stoft en schoonmaakt, kan ze denken: "voor wie doe ik het eigenlijk."

Misschien merkt haar man of kinderen al dat schoonmaken en onderhouden helemaal niet op.

Om tot rust daarvan te komen, is het van belang om in Gods werken te komen zoals in Col. 3:23 staat:

En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen, in de wetenschap dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus.

Op die manier krijgt alles, wat wij doen zin en inhoud. Ook al wordt het door geen enkel mens opgemerkt.

11 Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen.

Men komt in Gods rust als men Zijn woord gelooft en er naar gaat handelen.

12 Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de

scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

Het is de scheiding tussen ziel en geest, die ons tot geestelijke mensen maakt.

In de ziel zijn de vijf zintuigen. Jezus zei: ... en gij zult rust vinden voor uw zielen. Dan leeft onze geest boven de ziel met zijn stemmingen en gevoelens. Er komt scheiding tussen ziel en geest.

Door het werk van Jezus, door het woord Gods, kan ook de vleeselijke "sterkte van de mens" verbroken worden. Het woord scheidt ook gewrichten en merg vaneen.

13 En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij reukenschap hebben af te leggen.

Alle dingen liggen open en ontbloot voor God, met wie wij te doen hebben. Hij ziet onze motieven en Hij wil ons in Zijn rust

brenge. En wij gaan tot die rust in, wij die Gods Woord geloven en daarnaar handelen.

14 Nu wij dan een grote Hogepriester hebben, Die de hemelen is doorgedaan, namelijk Jezus, de Zoon van God, laten wij dan deze belijdenis vasthouden.

Jezus is de hemelen doorgedaan; immers de Vader had tegen Hem gezegd (Hb. 1:13a): "Zit aan Mijn rechterhand."

Waarom wij zo'n grote Hogepriester hebben, wordt genoemd in vers 15, en aan die belijdenis houden wij vast.

15 Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.

Wij hebben een Hogepriester, die medelijden kan hebben met onze zwakheden.

Wat is dan onze zwakheid? Onze zwakheid is, dat wij een vlees hebben waar geen goed in woont. En omdat wij een vlees hebben, waar geen goed in woont, worden wij verzocht, op de wijze zoals in Jac. 1:14/15a staat:

Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde.

In alles op dezelfde wijze als wij - zoals hierboven omschreven staat - werd Jezus verzocht.

Het daarna (de bevruchting van de begeerte) vond bij Hem nooit plaats en Hij heeft nooit gezondigd.

Jezus heeft de zonde nooit gekend want men kent de zonde pas, als men de zonde doet. Dus Jezus kan niet meevoelen in het

zondigen zelf want dat heeft Hij nooit gedaan.

Maar Hij kan wel meevoelen en medelijden hebben met onze zwakheden omdat Hij op gelijke wijze als wij verzocht werd.

16 Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip.

Er is een troon der genade in de hemel. Daar kunnen wij met vrijmoedigheid naar toegaan. En wat kunnen we daar ontvangen? Barmhartigheid!

Daar ontmoeten wij een barmhartige Hogepriester, die precies weet, wat er in ons om gaat en wat er in ons woont.

En wat kunnen wij nog meer krijgen? We kunnen daar genade vinden. Genade is niet alleen vergeving, maar ook hulp. Er staat immers: Barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste

tijdstip, dus voor dat het mis gaat.

Wanneer iemand aan een boomtak hangt boven een afgrond, en hij moet loslaten omdat hij niet op tijd hulp krijgt, dan valt hij naar beneden. Maar krijgt hij op het juiste tijdstip, dan valt hij niet naar beneden.

En die hulp – op het juiste tijdstip – wil Jezus ons geven. Laten we daarom gebruik maken van die troon der genade. Hulp zoeken bij de troon der genade.

Daar ontmoeten we, niet in aanschouwen maar in geloof, Jezus, die met ons medelijden kan hebben. Daar ontmoeten wij Jezus, de Man van rust. Hij wil ons Zijn rust geven.

Hij, de Man van rust, wil ons Zijn rust geven. Laten wij dat zachte en lichte juk van Hem op ons nemen, door dagelijks onszelf te verloochenen en van Hem te leren, Hij die zachtmoedig en nederig is.

Wij zullen rust vinden voor onze zielen. Jezus is de ware Sabbat. Hij is de Man van Rust.